

12
PROEPTICA

In discessum

DOCTISSIMI VIRI,
PIA ERVDITIONE, E-
rudita pietate, ac morum integra-
te præstantissimi, Domini D E M E-
TRII F. EZLARINI, post felicem
studiorum profectum, in Patriam
Hungariam redeuntis Calend. Se-
ptembris, Anno Domini 1589, scri-
pta ab amicis & popularibus,
amoris & beneuolentiæ
ergo

VVITEBERGAE

Typis Simonis Gronenbergii.

M. D. LXXXIX.

89

Plendida commendent alios insignia gentis,
Stemmatibus celebres iactet modò quisq; pa-
(rentes,

Qui clarum factis pepererunt nomen in orbe.
Nil tamen ad laudem virtutis, & ampla bonorum
Elogia, atq; decus, seros iactasse nepotes
Profuerit, clarosq; atavos proavosq; togatos.
Nam virtutis honos et laudum dia voluptas
Perpetue queruntur studio & molimine magno.
Sic genus & proavos & qua non fecimus ipsi
Haud nostra esse putes: Tamen hinc cum surgit honoris
Messis, & ad rectum virtus fert ardua callem,
Non frustra iactatur honos ataviq; patrisq;
Ergò virum virtus, sudorq; laborq; beatum
Efficiunt, redduntq; piis virtutibus auctum.
Hoc opus hic labor est virtute acquirere nomen.
Sicq; Deo gratum, patriq; nitescere clarum.
Sanctus amor Sophia, & virtutis sancta cupido
Compensat tenuem fortune ignobilis auram.
Hæc eadem multosq; viros magnosq; per orbem
Ire iubet, stimulat, procul à natalibus oris,
Ut ditent virtute animum, studiisq; probatis,

Artibus

587

WZ.7

87

11

Sing

Artibus utq; vacent doctis; vigiliq; labore
Noctes atq; dies voluant monimenta sophorum.

Pars hominum caco turbata cupidinis æstro
Anxia querit opes, Nabatheaq; regna requirit,
Ut saltem externo locuples sit pondere numi,
Dira sitis: vexat quoniam princepsq; libido.
It trepidus, tremulusq; simul, nec noxia curat.
Quamvis sapè leuem motaq; ad arundinis auram
Terrorem incutiant tenebra, noctesq; silentes.

Pars, animo quorum melior sententia surgit,
Augēt opes mentis, spernit labentia cuncta,
Diuitias & opes, quarum citò transit & usus,
Et dominum mutant possessoremq; priorem.

Ergo animum virtute beà, mundi q; caducas
Spernito delicias, finemq; sequaris optimam.
Tu quoq; DEMETRI, Clarium cui linquere cœtum
Est animus, Musasq; piās, sanctumq; Lyceum,
Hec animo meditare tuo, semperq; reuolue;
Non frustra assiduam studiis operamq; fidemq;
Te posuisse pijs: sacrumq; volumina vatum
Nocturna versasse manu versasse diurna.
Mens tua primaenam duro pondere labis
Pressa, animusq; prius caligine densus opaca
Iam nitet, atq; nouum sumsit sumitq; vigorem.

Dogmata

Dogmata sacra Dei jam scis recitare, perenni
Hausta è fonte Patrum; qua nunc vesana Tyrannis
Præfulis Ausonij tenebris concludere gestit.

Quid pietas, quid vera fides, quo ducere vitam
Religio poscat modulo, & diuina voluntas,
Iam nosti: & cuncta in cordato pectore seruas:
Felicem tua te virtus facit ergo bonisq;
Commendat: Nam sunt & erunt sua præmia laudi.

Maçte vir ingenio, & sacris decorate camœnis,
Ibis in Vngariam multo discrimine fessam,
Natiuamq; petes sedem; Dominoq; dicatum,
Pascere vis populum puro putog; salutis
Verbo, quod tradunt diuina volumina vatum?
I felix igitur, nec te mora tarda retardet.
I pede felici charam patriamq; reuise.
Pasce gregem domini, à stabulis longe q; rapaces
Pelle lupos, sacrosanctum qui dogma prophanant
Infelix lolium spargunt, aconita ministrant.

Maçte animi: pro te laudes dicemus ad aram
Ante Deum: cursum quò possis ducere saluum.
Aligerum cingat cœtus, studiijq; viaq;
Sit comes ipse Deus, sit Dux, sit meta modusq;.

Amoris & amicitiae ergo scripsit
Martinus Thurius,

A 3

ALIV

Nota cuiq³ sua est tellus assueta colono,
 Illa nec insuetis, hunc sinit esse, locis.
 Aspicias ut redeant quos Gracia mittit Athenas,
 Atq³ trahit velox ad sua tecta Padus?
 Vel quos insignis toto Germania caelo
 Excolit, Arctois ad pia vota plagis?
 Scilicet haud unquam terra est exercita bello,
 Et gemit aduersis penè peracta malis.
 Accola diuersis quam non auet hospes ab oris,
 Et populi & gentis colloquioq³ frui.
 Epyrus sit diues equis, dent thura Sabai,
 Fundat Hymettus apes, India mittat ebur.
 Ismara felici sint consita munere Bacchi,
 Atq³ legant Amathi cara metalla vadis.
 Omnibus à superis sua sunt data munera, terris,
 Et tellus omnis, quo veneretur, habet.
 Sic quoq³ nos quamuis fors & fortuna relinquat,
 Fataq³ sint rebus semper iniqua bonis:
 Quando tot hinc, illinc contra coisse Tyrannos
 Sentiat, & structas Patria nostra faces:
 Illa tamen fecunda bonis, & munere diuū,
 Erigit ante alias ad meliora caput.

Hucq³

Hucq³ suum mittit, rursumq³ recolligit, agmen,
 Æmula diuina religione, Dei.
 Ergo sit aduersus Satanas licet, & ruat ather,
 Tercentumq³ tonet Cerberus ore minas:
 Marsq³ Pater sanis, circumsonet horridus, armis,
 Et freta candenti misceat ima polo:
 Hunc Deus in mediis Mundiq³ Erebiq³ procellis
 Non sinit electum, dilacerare, gregem.
 Sed studium, donec sedem seruabit auitam
 Hac gens, cum multa prosperitate colet.
 Atq³ viros mittet per quos Ecclesia crescat,
 Atq³ aliquis vigeat cœtus ab arte, sacer.
 Scilicet hac caussa est, mediis Heroas in armis
 Turbinibusq³ feris, cur Deus esse velit.
 Vult populum Legesq³ regi, patriumq³ senatum,
 Armaq³ pro vera Religione capi.
 Hinc si sint aliqui passi per vulnera mortem,
 Aut tulit ex ista conditione, Pater:
 Vnius, alterius iacturam munere complet,
 Atq³ domum Domini qui tueantur, habet.
 Excessitne Pater Patria Magotius Heros,
 Atq³ alii post se sceptrum regenda dedit?
 Vixit adhuc nobis, & habet successor habenas
 Raccocius, qui nunc rite tuetur anos.

Qui te, quique suos DEMETRI huc misit ad Album,
Gratior officio, prosperiorque suo.

Ut studiis inhies, et aperto Marte repellas
Ausonii insidias, arte iuvante, Papa.

Sed quia fata nimis nostris sunt invida rebus,
Nec datur hic multos continuare dies.

Finitumque diem studiis, et tempora nobis
Arcta dedit certa pro ratione Pater.

Adque pios usus doctrina tendere fines,
Non ad diuitias, interitumque iubet.

Nos igitur memores finisque ususque salubris,
Vitaque sit nostra hac quo metienda pede:

Non multos numerare dies, sed tempore paruo,
Dum vacat, in studiis discere multa, iunet.

Nam non immenso licet indulgere labori,
Atque peregrinum candida tecla sequi.

Cum fera sors homines, atque inclementia Parca,
Fataque corripiant, iuraque mortis agant.

Discentesque ruant linguas, artesque docentes,
Et sub sole diu nil nisi nomen eat.

Qua tu dum repetis, DEMETRI, et pectore voluis,
Quoque sit hac hominum vitaque sorsque loco:

Non tibi thesaurum turgentem mole, sed artem,
Atque salutis iter querere cura fuit.

Et

Et labor assiduus diuina volumina semper,
Voluere, quae vatum candida turba dedit.

Felices igitur pro sacro numine Christi
Sive solo passi, sive pericla salo.

Et tu DEMETRI, qui solers imbuis artes,
Ut populum doceas in pietate rudem.

Adque larem properas donis melioribus auctus,
Vnde tibi quondam fusior aura data est.

Ergo tua dum fixa manet sententia menti,
Consiliumque nequit vertere causa tuum.

Me dare vota Deo pro te Patria arua petente
Promitto, et precibus munera amica sequi.

Ut Patria saluum, patriisque penatibus, atque
Patrono reddat, pro bonitate, tuo.

Demetrius Liscensis.

ALIVD.

Ultima iam venit praedicti temporis aetas,
Qua Mars bella solo sanguinolenta serit.
Aspice labentis tristissima climata mundi,

Quantus ubique furor, quantus ubique tremor.
Oppugnat fidos Hispania saeva Britannos:
Gallia civili sanguine tincta rubet:

Papa premit coetum Christi de nomine dictum:
Et vexant Turcae vique doloque pios.

Nam quid ego Persas, Indos, Maurosque recantem?
Qui miscent bellis fasque nefasque suis.

Sed

Sed Deus est nobis, hostes qui vicit & orbem,
Et qui venturi Iudicis vrget opus.
Christe veni, & tantos æterna pace tumultus
Compescas tandem, iam bone Christe veni.
Interea fidei, docte Eztlarine, recumbens
Officij peragas munia cuncta tui.
Quæq; tibi Deus ipse dedit, iam reddere lætus
Ne dubites patriæ, ciuib; atq; tuis.
Tu decus artis habes, te sancta modestia cingit,
Tu facienda facis, tu fugienda fugis.
Felicem patriam, grata si mente, suorum
Rebus in aduersis experiatur opem.
Hæc ego non facili cecini scripsiq; Minerua,
Dum mens ægra dolet, languida membra premunt.
Quicquid erit tamen, est mea spes, mea gloria Christus,
Huic vitam, huic moriar, cætera curo nihil.
Ast tu Pieridum decus ac iucunde sodalis
I quod feliciter te pia fata vocant.
Magna quidem vis est fati, sed maxima voti,
Ergo precor coeptis vela secunda tuis.
Sum tuus, & meus es, nec sum meus, haud tuus ipse es,
Sed Deus est noster, cuius vterq; sumus.

Ioannes Cimor Decius.

A L I V D.

Scilicet ut dulces sudoris carpit arator
Fructus, temporibus qui serit atq; metit,
Et metuens Hyemen nimbosam tempore messis
Rusticus ex tonsis horrea replet agris.
Atq; laborifera dum fulget pulchrior ætas,
Formica seclo munere grana legunt.

Inq;

Inq; sua antra ferunt passim collecta, superstit
Ut victus, quando bruma recurrit iners:
Sic tu docte prius Demetri, dum tulit ætas,
Larga reportasti commoda, mentis opes.
Dum tibi, se plenas effudit messis aristas,
Et dum Palladio numine tutus eras.
Dum Parnassæus tibi risit in æthere Phæbus.
Dulcia congesti tempore grana suo.
Scilicet assidue tonsis ex Pieridum aruis
Ingenii, mentisq; horrea plena tenes.
Sunt tibi opes, olim quæ prosint tempore duro,
Cum veniet tremulo curua senecta pede.
Pocula dum siccant alii, dum membra veterno
Pascunt, aut nugis tempora longa terunt:
Tu dirum fugiens anguem velut, oia vite,
Tractabas studii munera iusta tui.
Impiger extremos ceu currit questor ad Indos
Vnde bonas merces vendibilesq; vehat:
Haud secus Aonios fontes, sanctasq; sorores
Lustrasti, nullo deficiente pede.
Per varias animi curas, per pectoris arma
Quasisti, & ducis parta labore, bona.
Finibus ex aliis patrios tu merce penates
Aoniâ ditas ingenioq; tuo.

Perg

Perge igitur magnis animi virtutibus armis,
 Auxilio Patriam perge iuuare tuo.
 Horrida barbaries illis ne finibus unquam
 Iura det, aut Clarias lancinet ore Deas.
 Quin artis pollens & sacri dogmatis usus
 Incedat parili cum pietate gradu.
 Nunc amor et pietas monet alto corde precari,
 Ut saluus redeas, incolumisq; tuis.
 I felix igitur, fausti atq; utere fati,
 Sit Deus ipse tua duxq; comesq; via.
 Ille secundet iter, studiis feliciter adsit,
 Et tua diuino Flamine cœpta regat.
 Det facilem semper cursumq; modumq; docendi,
 Quò pia cum fructu verba sonare queas.
 Sit pietatis amor, sit flagrans numinis ardor,
 Doctrinaq; labor, maxima cura tibi.
 Prosis arte bonis, & templis voce sacratis,
 Crescat sic magno nomen honore tuum.
 Viue valeq; diu, te prospera fata gubernent,
 Nec labi ex animo me patiare tuo.

Ioannes Boeruei.

11 25.

Folnai A. ^(= vtopocus = Spito?) Severan

Wit. 1589 pep.

Marshi Mikaly beptorreb
 Lichkai B. Demeter
 Vöralyai Arclius Simon Supet